

САДЮК А, аспірант, Державний економіко-технологічний університет транспорту, м. Київ

**РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЛЯ
ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ
ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ**

Реформування залізничного транспорту України та стратегічне прагнення України щодо інтеграції у європейське співтовариство потребує визначення концептуальних засад лібералізації ціноутворення в потенційно конкурентних секторах діяльності підприємств залізничного транспорту.

Виходячи з визначення лібералізації ціноутворення в потенційно конкурентних секторах діяльності підприємств залізничного транспорту [1] та концепції – під концепцією лібералізації ціноутворення на послуги залізничного транспорту будемо розуміти провідний задум, що визначає стратегію дій у послабленні державного регулювання ціноутворення з поступовим розширенням меж економічної свободи щодо встановлення цін на продукцію підприємств залізничного транспорту, яка створюється у потенційно конкурентних секторах, в результаті створення для них таких умов господарювання, які стимулювали б розвиток конкуренції, в тому числі й шляхом її адвокатування.

Формалізуючи концептуальні підходи, на яких повинна базуватися лібералізація ціноутворення слід говорити про те, що такі підходи мають враховувати передумови лібералізації ціноутворення та базуватися на принципах лібералізації ціноутворення в потенційно конкурентних секторах діяльності підприємств залізничного транспорту.

Одним із таких важливих принципів для лібералізації ціноутворення в потенційно конкурентних секторах діяльності залізничного транспорту є принцип відповідальності [2].

Для реалізації принципу відповідальності необхідно, щоб існувала визначеність компетенцій галузевого регулятора шляхом визначення

функцій та повноважень учасників процесу лібералізації. Необхідно, щоб були визначені та запроваджені санкції, що можуть накладатися на суб'єктів регулювання за результат запроваджуваних змін.

Також для реалізації принципу відповідності потрібно не допускати деформації, що можуть існувати у фонді оплати праці, при якій природний монополіст роздуває не лише витрати, а і фонд оплати праці. В свій час невдала спроба контролю динаміки фонду оплати праці була передбачена постановою Кабінету Міністрів України Міністрів України від 1 квітня 1999 р. № 525 «Про Порядок визначення сум, що вносяться до бюджету підприємствами-монополістами у 1999 році у зв'язку з перевищенням розрахункової величини фонду оплати праці» (аналогічна постанова існувала у 1998 за № 423) [3]. Такий же принцип має застосовуватися і до регулятора.

Список література:

1. *Колесникова, Н., Садюк, А.* Сутність та зміст лібералізації ціноутворення у потенційно конкурентних секторах діяльності підприємств залізничного транспорту / Збірник наукових праць ДЕГУТ. Серія «Економіка і управління». — К. : 2015. — Вип. 34. — С. 121-130.
2. *Садюк, А.В.* Деякі принципи лібералізації ціноутворення в потенційно конкурентних секторах діяльності підприємств залізничного транспорту / Економіка підприємства : сучасні проблеми теорії та практики : Матеріали п'ятої міжнар. Наук.-практ.кон., 15-16 вересня 2016 р. – О. : Атлант, 2016. – С. 320-321.
3. *Про Порядок визначення сум, що вносяться до бюджету підприємствами-монополістами у 1999 році у зв'язку з перевищенням розрахункової величини фонду оплати праці:* Постанова Кабінету Міністрів України від 1 квітня 1999 року № 525 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/525-99-%D0%BF> (Дата звернення 02.11.2016).